PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

12.4.2012 B7-0200/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 90 ust. 6 Regulaminu

w sprawie zasięgnięcia opinii Trybunału Sprawiedliwości na temat zgodności z traktatami Umowy między UE a Stanami Zjednoczonymi o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (2012/2615(RSP))

Cornelia Ernst
w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

B7-0200/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zasięgnięcia opinii Trybunału Sprawiedliwości na temat zgodności z traktatami Umowy między UE a Stanami Zjednoczonymi o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych
(2012/2615(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego ust. 6 i 11,

– uwzględniając projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych[1],

– uwzględniając Umowę między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, załączoną do ww. projektu decyzji Rady[2],

– uwzględniając komunikat Komisji w sprawie globalnego podejścia do przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) państwom trzecim (COM(2010)0492),

– uwzględniając rezolucje z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie SWIFT, porozumienia dotyczącego PNR oraz dialogu transatlantyckiego w tych kwestiach[3], z dnia 22 października 2008 r. w sprawie oceny umowy PNR Australia-UE[4], z dnia 5 maja 2010 r. dotyczącą rozpoczęcia negocjacji w sprawie umów dotyczących rejestru nazwisk pasażerów (PNR) ze Stanami Zjednoczonymi, Australią i Kanadą[5] oraz z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie globalnego podejścia do przekazywania krajom trzecim danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) [6],

– uwzględniając opinie Europejskiego Inspektora Ochrony Danych: z dnia 19 października 2010 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie globalnego podejścia do przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) państwom trzecim[7] oraz z dnia 9 grudnia 2011 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską o wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera oraz przekazywaniu takich danych do Departamentu

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011.
[3] Dz.U. C 287 E, z 29.11.2007, s. 349.
[4] Dz.U. C 15 E, z 21.1.2010, s. 46.
[5] Dz.U. C 81 E, z 15.3.2011, s. 70.
[6] Dz.U. C 74 E z 13.3.2012, s. 8.
[7] Dz.U. C 357 z 30.12.2010, s. 7.

Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych[8],

– uwzględniając opinię Grupy Roboczej Art. 29 (ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych) nr 7/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. na temat komunikatu Komisji Europejskiej w sprawie globalnego podejścia do przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) państwom trzecim oraz pismo z dnia 6 stycznia 2012 r. dotyczące Umowy między UE a Stanami Zjednoczonymi w sprawie wykorzystywania i przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych,

– uwzględniając art. 16 TFUE oraz art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7–0099/2012),

– uwzględniając art. 90 ust. 6 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że europejskie ramy prawne umożliwiające liniom lotniczym przekazywanie danych PNR ustanowiono decyzją Rady 2004/496/WE z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Ceł i Ochrony Granic[9] (zwana dalej „Umową”);

B. mając na uwadze, że wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w połączonych sprawach C–317/04 i C–318/04 z dnia 30 maja 2006 r. uchylił decyzję Rady z powodu braku odpowiedniej podstawy prawnej;

C. mając na uwadze, że od wejścia w życie traktatu lizbońskiego w dniu 1 grudnia 2009 r. przed ostatecznym przyjęciem nowych umów PNR przez Radę należy uzyskać zgodę Parlamentu Europejskiego na ich zawarcie;

D. mając na uwadze, że Komisja parafowała nową umowę i w dniu 23 listopada 2011 r. przesłała Radzie zalecenie w sprawie zawarcia Umowy, którą Rada podpisała następnie w dniu 14 grudnia 2012 r.; mając na uwadze, że tego samego dnia Parlament otrzymał wniosek Rady o wydanie zgody;

E. mając na uwadze, że wyraźnym celem Umowy (o czym stanowi jej art. 1 jest ustalenie warunków, na jakich dane PNR mogą być przekazywane i wykorzystywane, a także sposobów ich ochrony;

1. jest zdania, że powstała niepewność prawna w kwestii zgodności projektu Umowy z przepisami UE w zakresie ochrony danych, a tym samym z odpowiednimi postanowieniami traktatów; kwestionuje ponadto wybór podstawy prawnej, a mianowicie art. 82 ust. 1 lit. d) i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE (współpraca policyjna i sądowa), a nie art.

[8] Dz.U. C 35 z 9.2.2012, s. 16.
[9] Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 83.

16 TFUE (ochrona danych);

2. postanawia zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o opinię w sprawie zgodności Umowy z traktatami;

3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji tytułem informacji oraz do podjęcia niezbędnych kroków w celu uzyskania opinii Trybunału Sprawiedliwości.